

vil det efter min Mening betyde intet mindre end en Ulykke for den store Del af Befolkningen, der ikke selv ejer Hus, i alt Fald for mange af dem.

Det synes, som om man for Øjeblikket paa alle Omraader fra konservativ og kapitalistisk Side er ved at sige: Nu skal Arbejderklassen have Kniven lige midt i Brystet. Saadan lyder det næsten overalt, hvor man ser hen. Overalt er der Anslag mod Arbejderne, mod Arbejdstiden og mod Arbejdernes Løn. Dette Lovforslag tenderer noget i samme Retning. Mit Parti vil arbejde til det yderste for at forhindre, at den her planlagte Uretfærdighed bliver gennemført, og jeg vil haabe, at dette Arbejde maa lykkes. Jeg fik en lille Smule Haab i saa Henseende ved at høre Venstres Ordfører sige, at man vilde afvente Forslag fra dem, der ikke vilde afvikle, og at man var villig til at overveje ethvert saadant Forslag. Jeg vil haabe, at Overvejelserne maa ende med det Resultat, at de her foreslaaede Bestemmelser er uretfærdige og ikke bør gennemføres. Fra mit Partis Side vil der blive givet det konservative Flertal rig Anledning til at anstille Betragtninger og Overvejelser.

Johannes Lou: Jeg vil indlede med at sige, at det er en Skandale, at et saadant Lovforslag fra Regeringens Side bydes os paa et Tidspunkt, hvor vi kun har 10 Dage til at overveje i; vi har Kniven paa Struben, thi inden Maanedens Udgang skal dette Lovforslag, som har den største Betydning baade for Ejere og Lejere, være gennemført. Vi er nødt til i de 10 Dage at tage Stilling til Lovforslaget, thi hvis vi, om jeg saa maa sige, nedlægger Arbejdet, fik maaske Regeringen sin Hensigt opnaaet at faa hele Boligloven kasseret. Vi skal derfor gøre vor Flid i de 10 Dage, der er tilbage, og se at faa saa meget ud af Lovforslaget som vel muligt.

Anden Næstformand (Parkov): Den Betegnelse, det ærede Medlem gav af Lovforslagets Forelæggelse paa dette Tidspunkt, kan jeg ikke lade passere.

Johannes Lou: Vi har haft en lang Række Boliglove, hvor vi har haft længere Tid til at tage Stilling end nu. Saa langt tør jeg vist strække mig. Den Række Boliglove, der begyndte den 9. Juni 1916, har været af en skarpere og skarpere Karakter overfor Ejerne. Først i det Lovforslag, vi vedtog i Fjor, har man begyndt at tænke paa, at der ogsaa var Grundejere,

hvis Interesser man var gaaet saa nær, som man under de forhaandenværende Forhold maatte gaa. Lovforslaget i Fjor betød noget af en Afviklingslov. I den Form, hvori Lovforslaget nu er forelagt, betyder det en Afvikling i allerhøjeste Grad, saaledes at jeg ikke forstaar, at nogen Grundejer protesterer mod skærpende Bestemmelser i Lovforslaget. Det forekommer mig at være at skyde langt over Maalet. Thi efter min Mening er der ikke en eneste mod Grundejernes Interesser gaaende, skærpende Forholdsregel.

Det vil være nødvendigt at se, hvorledes de forskellige Regler her er stillet op, og derefter at meddele den Stilling, som det konservative Folkeparti agter at tage til de forskellige Ændringer. Det gamle Lovforslags Afsnit II er her ganske strøget. Afsnittene III, IV, VI og VII er gaaet uforandret over. Alt det har vi ikke noget at indvende imod. Hovedforskelligheden angaar 1) Huslejereguleringen i Afsnit I og 2) det for alle Lejere og for alle Industrier katastrofale, at Afsnit V er faldet bort. Jeg skal omtale disse to Afsnit hvert for sig og kun dvæle ganske kort ved § 3, hvor man — i 1922 — indlader sig paa at bevilge 10 000 Kr. til et Byplanslaboratorium. Det er vist en udmærket nyttig og gavnlig Institution. Den har dog ikke faaet tilstrækkelig Velsignelse hverken af Sogneraads- eller Købstadforeningerne. Det kan være meget sandt, at dette Frø er lille, og det ærede Medlem Hr. Simonsen havde ikke Spor imod at plante dette lille Frø, ligesom man heller ikke fra Venstres Side havde noget imod det. Men naar man kender det løvrige Træ, der hedder Ændringsforslag til Finansloven, kan man være overbevist om, at dette lille Frø efterhaanden vil komme til at indtage en Plads paa Finansloven, og saa er det for sent at standse det. Jeg tror, vi skal tænke alvorligt over, hvorvidt vi paa dette Tidspunkt skal gaa med til de 10 000 Kr., og tage vor Reservation i Tide. § 4 har ikke været omtalt fra nogen Side her, men den er ogsaa en ren Selvfølge.

Jeg skal derefter gaa over til de Ændringer, der er foretaget i Afsnit I. Da disse Ændringer er blevet gennemgaaet ud fra Venstres og det socialdemokratiske Synspunkt indtil de mindste Petitesser, skal jeg indskrænke mig til at tale om de almindelige Principper. Jeg kan sige, at de Ændringer, som man nu søger gennemført, er af en saadan Art, at vi for en stor Del kan tiltræde dem. Hovedændringerne ligger i Stykkerne f og g. Jeg forstaar for øvrigt ikke, hvorledes man kan opretholde baade